

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Commoda loca & cubicula non quærant. C. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

& iustificationem eorum. In iustis vero, pœnas peccatis mortalibus eorum, antea dimissis in confessione, debitas abolent, ne eas in hac vitâ vel in alterâ patiantur, vel totaliter, vel ex parte. Quod confirmat dictum S. Bernardi supra allatum, dum vidit quendam Religiosum in melle laborantem strenuè num. 9.

Excelluit hac in parte noster Frater Ioannes Ximenez, qui præter labores perpetuos in prædio, dum ad Collegium veniret, & vltro à Superioribus iniunctos, & sponte susceptos, obibat promptissimè & diligentissimè, nominatim si simum ex stabulo auferre, aut communia loca purgare, aut huiusmodi vilia (mundi iudicio) officia præstare iuberetur: ad quæ, vt se magis mortificaret, potius quàm ad alia propendebat. Cum die quodam rudera ex Collegio eueheret ad ripam fluminis, (quod in aliis Provinciis rustici faciunt) occurrit ei fore sibi aliquo modo graue, si absque veste, in solo thorace id faceret: quoniam non licebat ei extra. Dum exire sine tali veste, hoc inuit consiliū, vt coram P. Rectore sine tali veste transiret, cumq; P. Rector non iussisset vestem induere, existimauit illam facultatem sibi sufficere: & ita totâ die rudera euexit tantum in thorace. In his & similibus occasionibus, in quibus existimabat se posse mortificare, absque lesione obedientiæ, ita studiosè id faciebat, vt nullam præmitteret.

CAPVT DECIMVMSEXTVM.

Commoda loca, & cubicula non querant.

107. Non ægè ferant nec conquérantur si eis fuerint assignata incommoda Domicilia & cubicula (in quibus dormiant, vel in quibus suos labores manuales exercent) tenebricosa & squalida: quia nusquam habebunt tam sortidum & incommodum locum, vti habuit Christus Dominus tenellus natus in stabulo, collocatus in præsepio, exclusus ex diuerforio, idq; nostri causa. Cum quidam senior (vt scribitur in Vitæ Patrum) in Eremitio interiori, per multos annos in abstinentiâ, & in omni studio spiritali nimis laborans, interrogatus, quomodo toleras istum tam aridum & squalidum locum? Pater: quibus ille respondens ait: Omnis labor totius temporis quo hic dego, nondum vnus hore tormentorum æternorum gebenne spatium habet. Oportet, inquit, nos in paruo tempore vitæ istius, sustinere laborem, & macerare passiones corporis nostri, vt inueniamus in illo futuro ac æterno seculo, quòd nunquam deficit, perpetuam repausationem. Sic Abbas Abraham apud Cassianum tale hac de re documentum reliquit: Non ignoramus esse nonnulla in regionibus nostris amana secreta, in quibus pomorum copia, & hortorum gratia vel vbertas, necessitatem victus nostri minimo labore corporis expedirent, nisi impingendam nobis illam exprobrationem, quæ ad illam in Euangelio directâ est diuitem, videremur: Quia recepisti consolationem tuam in vitâ tuâ. Sed despectus

illis omnibus, & cum vniuersa huius mundi voluptate contemptis, his tantum squaloribus delectamur, vniuersiq; delicias horrendam solitudinis istius præferimus vastitatem, non temporalia huius corporis lucra, sed æterna spiritus emolumenta sectantes. Parum enim est, renunciaſſe Monachum semel, id est, in primordio conuersionis suæ (quasi dicat, in Nouiciatu, in quo ob incommoda cubicula non solent conquiri) contempſiſſe præſentia, nisi eis quotidie renunciare perſiſterit. Vſque in finem namq; huius vitæ illud nobis dicendum est cum Propheta: Et diem hominis non desiderauit, tu ſeis. Vnde & Dominus in Euangelio, si quis vult, inquit, post me venire, abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotidie & ſequatur me. Quotidianam ergo crucem tuam, cogita eſſe, Domicilium & cubicula incommoda, & per hoc ſpera, te peruenturum ad Christum, in cæleſti palatio triumphantem, & te ibi expectantem, & te liberaturum per præſentia incommoda, ab incommodis alterius vitæ. Cum Frater quidam à ſene Achille rogauit, cur ſedens in cellâ pateretur acediam? cui ſenex ait: Quia nec dum vidisti requiem, quam ſperamus, nec tormenta quæ memimus. Si enim ea diligenter inſpiceres, etiam ſi veribus plena eſſet cella tua vſque ad collum, tu tamen in ipſa iaceres ſine acediâ. Status ergo vitæ futuræ dulces nobis reddere debet amaritudines omnes, & laborum & domiciliorum, & cubiculorum. Nam, vt ait Tertullianus, Virtus duritiâ exſtruitur, molitiâ deſtruitur. Proinde benè monuit B. Petrus Damiani Opul. 12. c. 32. Reprimatur qui libet frater, nunc in anguſto ſue remotionis erga ſtulo, vt infinite magnitudinis domus ſibi paretur in cælo.

Jer. 17. Luc. 9.

Vit. PP. diſt. 1. 5. 103.

CAPVT DECIMVMSEPTIMVM.

Custodiant diligenter res domesticas ne pereant, vel non rectè dispensentur.

Mvnia sibi commiſſa obeant diligentissimè, & res concreditas suæ custodiæ conseruent & custodiant, immò quantum possunt augeant. Hoc enim etiam famuli & æconomi Principum in more habent, quos non tantum æquare sed superare fas est, quippe seruos Regis Regum, & Domini dominantium, quia maiori obligatione tenentur ei diligenter & fideliter seruiendi, & maiora præmia certissimaque habent reposita, quàm illi. Si quis præſectus est procuranda regia pecunie, inquit S. Basilius, esto de rebus Reg. 7. tula. iis, quæ parta iam sunt, nihil interuerterit omnino, ad seq; transferat, is tamen si quæ præterea acquiri poterant, negligentia suâ non acquisierit, sed passus sit deperire, nihilominus tamen utique in crimine est. Quam graue tandem censere debemus iudicium illis imminere, qui in rebus Dei nomini iam consecratis vindicandis, lentè & negligentè se gesserint: An non in eadem cum illis iudicij causa futuros, de quibus scriptum est: Maledictus homo qui facit opera Domini negligentè

108.

Reg. 7. tula.